

speditionem Parthicam deducen[dae, leg. divi Antonini Aug. leg. XI Cl., prae]tóri, aedili curuli, ab actis senatus, quae]stóri urbano, Xviro stlitibus iudicandis. | Huic senatus auctor[e] imperatore M.¹¹ Au]relió Antónino | Aug. Armeniaco Medico | Parthico maximo, quod post aliquot se]cunda proelia adversum Germanos | et Iazyges ad postremum pró r. p. fortiter | pugnans ceciderit¹², armatam statuam [poni]¹³ | in foro divi Traiani pecunia publica cen[suit].

Romae rep. in foro Traiani, descripsit solus Ligorius, notus falsarius (VI 1377). Hanc sinceram esse (exceptis paucis locis corruptis) ostendit titulus N. 1097. — Claudius Fronto, cui positi sunt N. 1097. 1098, N. 1097 cum esset legatus Daciarum, N. 1098 post mortem, videtur esse Fronto memoratus, teste Luciano quom. hist. conscr. sit 21, in aliqua historia belli Parthici L. Veri. — 1) Claudio f. q. traditur; corrigitur ex N. 1097. — 2) Consul fuit suffectus, anno ut videtur 166 vel paullo ante (cf. not. 7). — 3) Haec corrupta vel confusa esse apparet, Mommsenus coniecit fuisse in lapide leg. Aug. pr. pr. provinciarum Daciarum trium, prov. Daciae Maluensis, prov. Daciae Porolissensis, pro. Daciae Apuleis (de his tribus provinciae Daciae partibus cf. Marquardt Staatsv. I² p. 509). — 4) Recte dicitur legatus Augustorum duorum in titulo posito post mortem, si quidem Vero adhuc superstite Moesiam administrare coepit, item recte legatus Augusti in titulo posito ipsi vivo post mortem Veri, cum imperaret solus M. Aurelius. — 5) Legatus trium Daciarum et Moesiae superioris, in quarum provinciarum defensione occidit, videtur fuisse a. 169 (cf. not. 4) et a. 170 (cf. not. 12). — 6) Comes Veri (defuncti a. 169) videtur fuisse initio belli Germanici Sarmatici. — 7) Dona militaria accepit triumpho Marci et Veri a. 166, iam consularis, ut apparet ex numero quaternario horum donorum. — 8) Cf. Mo. Staatsr. II³ p. 850 not. 5. — 9) Legatio extra ordinem data, de cuius generis legationibus dixit Mo. Staatsr. II³ p. 855. Et hoc munus et id quod praecedat omittitur in inscriptione N. 1097. — 10) Anthemusia regio Mesopotamiae. — 11) auctorem imperatorem traditur. — 12) Occidisse Frontonem non ante a. 170 Borghesius inde collegit quod eo anno M. Claudius Fronto Neocydes filius ut videtur eius inter salios Palatinos receptus est (VI 1978), quod non fieri potuerit nisi utroque parente superstite. Videtur autem occidisse ipso anno 170; certe eo ipso anno reperimus eius successorem factum in Dacia Cornelium Clementem (N. 1099). — 13) et traditur (cf. N. 1100).

1099 Sex. Cornelio Sex. f. | Fal. Clementi cos.¹ | et duci trium Da]ciarum | . . Avidius Valens | . . . [le]g. VII Gem.

Caesareae (hodie Cherchel) Mauretaniae (VIII 9365 cf. Eph. epigr. 5, 967 vidit Schmidt). — 1) Consularis Daciarum fuit a. 170, post Claudium Frontonem (III S. 7505).

1100 [comiti imp. Anto]n]ini Aug. et divi Veri bello Germanic., | item comiti imp. Antonini Aug. Germanici Sar]matici, leg. leg. I Miner., curatori civit. Araus. | prov. Galliae Narb., praetori, trib. pleb. candidato | imp. divi Hadriani, ab act. senat., quaestori prov. | Narb., trib. mil. leg. VI Victr., cum qua ex Germ. in | Brittan. transit¹, IIIvir. viar. curandar. | Huic senatus auctore M. Aurelio Antonino Aug. | Armeniac. Medic. Parthic. maximo Germ. Sarmat. | statuam poni habitu civili in foro divi Traiani | pecunia publica censuit.